

biček, ki ga samo Angleži znajo iz zemlje pridobiti si. Le Belgijanci so jim v tem še spredaj.

Tako je na Irskem.

B. Belgija. *)

Za predivstvo mnogozasluženi Rufin nam pripoveduje iz Belgije sledeči primer med mnogimi drugimi:

Na prostor nekoliko čez en hektar velik, se je vsejalo 4 hektolitre semena. Seme je bilo domače, lepo dozorelo.

Lanu se je gnojilo z gnojnico, prednik mu je bil oves in pred ovsom detelja. Zemlja je ilovica s peskom zmešana. Pridelek je bil sledeči:

Prejemki:

Prediva 601 kilogramov po $1\frac{3}{4}$ franka	1051 $\frac{3}{4}$ frankov
Semena 10 $\frac{1}{2}$ hektolitrov po 30 frankov	315 „

Skupaj . 1366 $\frac{3}{4}$ frankov

Stroški:

Semena 4 hektolitre po 40 frankov	160 frankov
3kratno oranje in vlaka, na hektoliter 10 frankov	40 „
Pletva, ruvanje in gojenje, 40 ženskih in 10 moških dni; ženska po $\frac{3}{4}$ frankov, moški po $1\frac{1}{2}$ fr.	45 „
Belenje, 10 ženskih dni	7 $\frac{1}{2}$ „
Izdelovanje za 601 kilogr. po $\frac{1}{5}$ fr.	120 $\frac{1}{2}$ „
Drugi stroški	24 „

Skupaj . 397 frankov.

Če odračunamo zdaj stroške od prejemkov, nam ostane 969 $\frac{3}{4}$ frankov.

Ta primera bi dala v Avstrijski meri blizo 218 gold. čistega dobička na en oral zemlje.

Ta pridelek pa imajo v Belgiji le za prav srednjo mero. 270 gold. do 300 gold. na Avstrijski oral je v Belgiji kaj prav navadnega. Kdaj bomo mi le za polovico za njimi? (Dal. prih.)

Gospodarjem,

kteri imajo čisto pleme Sufolških prešičev,

daje odbor družbe kmetijske na znanje, da tudi letos, kakor prejšnja leta, bode iz državne podpore nakupil nekoliko mladih Sufolških mrjaščekov in svinjic, da jih v povzdigo te jako koristne reje potem našim gospodarjem za polovico kupne cene po poti očitne dražbe prodá.

Kdor tedaj ima take živinice kaj, 3 do 6 mesecev stare, pa popolnoma čiste Sufolške (ne mešane) krvi in jo hoče družbi prodati, naj jej to naznani s pismom ali pa naj sam pride v pisarnico njeno (nad Bregom v Salendrovih ulicah št. 195) do 5. dne prihodnjega meseca ter pové, koliko mrjaščekov in koliko svinjic ima na prodaj, koliko so stari in po čim jih dá.

Ozir po domovini.

Gribeljsko polje i grad Podbrežje.

(Konec.)

Podava se potem z oskrbnikom gori, kjer je zopet takova prostorna veža, da bi se lahko precej veliko krdelce vojniki tu vadilo. Zdajci mi pa pravi oskrbnik, da greva Burgsthalerjevo rodovino gledat.

*) 1 hektar = 1.7374 Avstrijski oral. 1 hektoliter = 1.6259 Dunajski vagan. 1 kilogram = 1.7856 Dunajskega funta.

Prehodivši štiri sobe prideva v sobo, kjer so bile slike one rodovine. Človek bi se jih vstrašil, ako ne bi bili na pergamentu malani. Velikanske podobe so to! Najstareji prededov Burgsthalerjevih s svojo soprogo sta na pergamentu slikana. Oba dolzih i po vse sivih las. Stari Burgsthaler se enači, kakor je na tej podobi, Valvazorju, kateri ga je že slikanega videl, samo da bolj star izgleda. Močno oklepje se na njem vidi i rujav plašč mu visi čez pleča — res impozantne podobe! Tudi sin njegov i njegova soproga sta jako velike postave; njegove roke so tako močne, da si mora človek res misliti, to so ti bili junaki, ki so znali vrat zaviti vsacemu sovražniku. O veliki moči rodovine se še dandanes pripoveduje, da jim ni bilo kar nič podkev prelomiti. Bral sem tudi enkrat v Valvazorji, da so ti vitezi rakom na sekirice žvižgali i da so iz Kupe prilezli i jih tako vlovili. I prosto ljudstvo ti bo ravno to povedalo. Dalje sem videl bolj mlado hčer, a tudi takove močne a lepe postave; drži ti mrtvo tico v roci i nekovo pripravo. Videti je tudi deček po vitežko napravljen; imel ti je tul i lok v roci ter napenjal struno. Podob družih ni videti, razen enega duhovnika.

Ogledoval sem dalje bukve, katerih je bilo polni kot. Bile so latinske i nemške. — Drugi zgornji prostori bili so prazni i nič kaj zanimivega ne v njih.

Šla sva potem doli po stopnicah nekakovo generalijo gledat. Pravil mi je oskrbnik, ko prideva do prostrane sobane, da je tu bival nekdanji general ali vojskovodja tukajšnjega grada, i zato se to tako imenuje.

Malo bolj naprej je grajska kapelica. Tu je — pripoveduje mi oskrbnik — ko je gospôda ravno bila pri jedi, strela udarila ter poškodovala to kapelico; da bi jih pa Bog više ne kaznil, sezidali so znotraj trdnjave sv. Florijanu cerkev, ki pa je zdaj vsa podrtá.

Ko se mi tega oči nasitijo, greva trdnjave gledat. Grad je turničast, le malo poslopja je ravnega. Od grada je na štiri vogle okrožno zidovje (Ringmauer) a jako prostrano. Prvo sem šel pogledat proti Kupi čez mala vrata, katera zapera debel zapah. Od todi se vidi šumeča Kupa, katera globoko doli valove dela, na uni strani Kupe je pa tako visok breg i tako hudo strm, da se večkrat kaka skala vtrga i telebi v globočino Kupe. Na tej strani je bilo gotovo nemogoče prelesti sovražniku v to zidovje.

Ko te naravne različnosti malo ogledam, podam se z svojim spremljevalcem v hleve, kateri so v sredi te trdnjave. Ti hlevi so mnogo služili v bran ob vojskinih časih. I prišla sva potem zopet na prosto, kjer se razvidi zidovje na drugi strani.

Tu sva ogledovala ječe, katere so marsikaterega požrle. Bile so pri trdnjavinih zidovih. Bile so dvoje: ene bolj lahke, a druge temne i jako strašne, iz katerih je malokdo še zagledal beli dan. Tako sem videl eno ječo, jako globoko pod zemljo, al ne da bi bila zidana kot druge, ona ti je bogme na okroglo iz same stalne skale; še le vrhu tega je zidovje. Lahke ječe so proti vodi, kjer je jako strmo, a težke so pa valje, ko se v trdnjavo pride.

Med ječami je zopet drugo poslopje, oskrbnik mi je pravil o njem, da so bile tu krčme, kajti niso hodili na večer ven iz trdnjave, vrata so bila pozaklenjena. I da se je tudi na večer vsega dobilo, kar so hoteli imeti, so navlašč imeli tri kmete, ki so notri krčmarili, ko pa ni bilo više tega treba, da bi imeli grajščaki svojo vojno, kupili so onim kmetom zemljišča, da so jih obdelovali.

Pregledal sem tako po vrsti vso poslopje; zahvalivši se oskrbniku za njegovo prijazno postrežbo odidem vesel nazaj v Griblje. Moj konj se je bil za tega